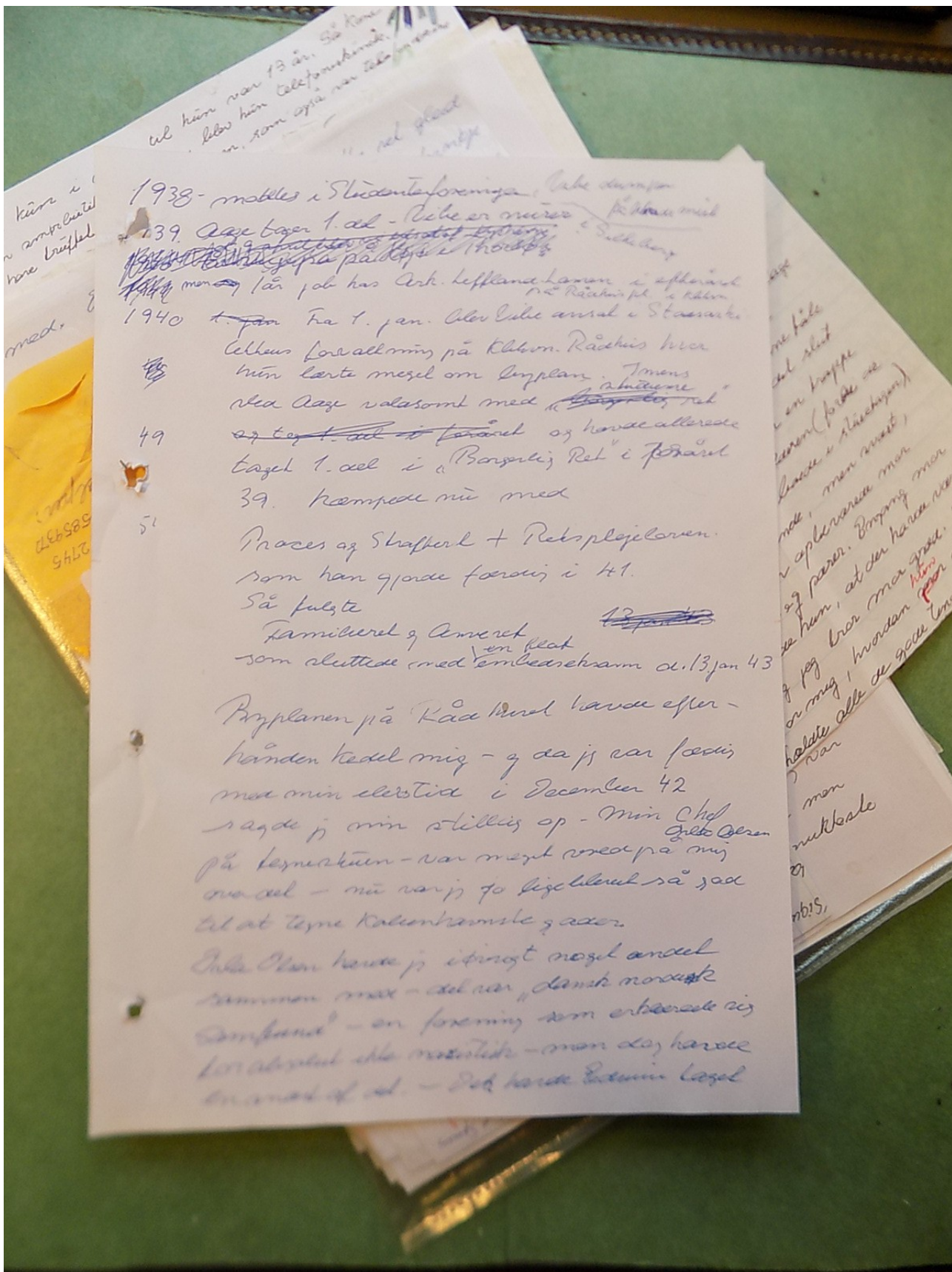

Vibes Notater

ul him var 13 år. Så han
 lede him tale for mig
 m. som også var tale for mig

kære i
 n. om det er til
 hve. Udfald
 med.

1938 - mødtes i Studenterforening. (Vibe dampen)
 139. Oase tager 1. del - Vibe er omværet. (Kl. 11.15) mit
 på arbejde i (København) (Sundby)

1940 t. Jan. Fra t. Jan. Alor Lule ansat i Statsarkivet
 Lelkens for allermest på klubben. Rådhus blev
 min lærte meget om bygning. Tomens
 (Vibe) valdsomt med (København) (København)
 49. 27. t. del i foråret og havde allerede
 taget 1. del i (Borgerlig Ret) i foråret
 39. kæmpede nu med

Proces og Strafferet + Retsplejeloven.
 som han gjorde forud i 41.
 Så fulgte
 Familienret og Arveret (13. januar)
 som sluttede med embedsbeholdning d. 13. jan 43

Bygplanen på Rådhuset havde efter-
 hånden kedet mig - og da jeg var forud
 med min elersted i December 42
 sagde jeg min stilling op - Min Chef
 på tegnestuen - var meget rodet på mig
 om del - nu var jeg 70 ligeledes så sad
 til at tegne Kalkonstrømte og aser.

Inden Oleen havde jeg et stort meget andet
 sammen med - del var dansk nordisk
 Samfund - en forening som erblev sig
 for at blive et stort - men dog havde
 en smule af det. - Det havde Oleen læst

me fide
 del slat
 en hoppe
 (Vibe) (Vibe)
 (Vibe) (Vibe)
 men svært,
 oplever man
 27. januar. Drog mig
 her, at den havde
 alle de gode ting
 men
 multibale
 27
 13.15

13.15
 9.12

Her følger en "transskriberet" udgave af nogle spredte notater, som min mor Vibe efterlod sig da hun døde i 2007. Hun havde gentagne gange forsøgt at skrive noget ned om sit liv, især sin barndom i Silkeborg. Men det blev sværere og sværere for hende at holde orden i papirerne og huske hvor hun var kommet til, så der er en del gentagelser i notaterne. Nogle af dem har jeg fjernet. Jeg har også kommenteret (i kursiv) nogle af notaterne, hvor jeg syntes at det var nødvendigt. Og samtidig har jeg jo så skrevet det hele ind i et "maskinlæsbart" dokument. Ikke fordi hendes håndskrift er svær at læse (det var en nydelig arkitektskrift, se billedet ovenfor), men det bliver nu alligevel lettere at læse og fylder meget færre sider på denne måde. Og desuden kan man jo så foretage rettelser. Det har jeg dog kun gjort hvor det var strengt nødvendigt. Bortset fra, at Vibe mange steder skriver navneord med stort, som hun lærte i skolen. Det er jeg for det meste kommet til at rette, selv om jeg egentlig havde tænkt mig at lade være.

Tue Tjur, februar 2017

Notater på en lille linieret A5 blok, i alt 4 sider:

Jeg lå i en barnevogn. Jeg måtte op af den, for den blev solgt. Så lå jeg på 2 kurvestole som blev bundet sammen. Det var i kælderforretningen, for nu var butikken nok lukket.

Bedstemor gik hver morgen på torvet og købte grøntsager hjem og solgte dem lidt dyrere. Jeg fik, da jeg blev lidt større, lov til at lege med de andre børn. Der var navnlig Sigurd, han var så dejlig. Det var 2 gårde med jernstænger imellem, men een var brækket - så man kunne kravle imellem. Folk oppe i etagerne kunne finde på at smide penge ned til os. 2ører og 5ører.

Først boede Bedstefar (han var kusk) og Bedstemor i kælderen. Jeg lå på to kurvestole, der var sat sammen - der kom i øvrigt en rig dame, som købte barnevognen. Jeg græd. Jeg har nok kun været 3 år. Far, som først skulle være landmand, var kommet til Roskilde for at tage preleminæreksamen. Han ville nemlig gerne læse. Han gik hver dag fra Havdrup til Roskilde, og fik ondt i fødderne. Han kom senere til København og fik job og traf Mor. De blev "forlovede". Far rejste til USA. Mor rejste bagefter og i New York blev Edwin født (det er en uopklaret sag). Så tog de til Vancouver i Kanada. Der boede de i 2-3 år - så var der vist kommet krig og de rejste tilbage, Far som ansat på et skib, Mor med barnet. Far må have taget eksamen, for i Danmark blev jeg født (I soveværelset over porten). Så fik jeg en god barndom. Med Inga, som var 3 mdr. yngre end mig. Mor blev gode venner med Ingas mor - Fru Elbro. Alle sagde De og Fru og Hr. til hinanden. Undtagen børn naturligvis. Ingas storebror Olaf var Edwins legekammerat. Far har jo altid været en klog og flink mand og han fik job som stadsingeniør i Silkeborg - Vestergade 59. Her byggede Far (med håndværkerhjælp) naturligvis et dejligt hus på 2 etager + værelser ovenpå. Nu var jeg kommet i skole. Ganske vist først til november, for Mor havde glemt alt om skolegang, for Inga skulle jo ikke i skole før november. Inga og jeg havde altid haft det rart sammen - men nu kom jeg så lidt for sent i skole, og fik nogen ret dominerende skolekammerater - Grethe Petersen, Jytte Iversen, Arne og Erik som var tvillinger, Børge Darre, Hanne og Kamma (hvis mor cyklede dem i skole hver morgen), Aase Dahl, som puttede blæk på min kjole, og så var der Ingeborg Hansen, som ingen ville lege med, så hende kom jeg sommetider hjem med. Så skulle man overnatte. Jeg hadede det. Mor kunne se forældrenes soveværelse fra der hvor vi lå.

Kommentarer: Forældrene tog nok snarere hjem til DK fordi krigen var slut. At Edwins fødsel skulle være "en uopklaret sag" har jeg da aldrig hørt før.

Årstalsnummereret liste i A4 (delvis fotokopi). 2-3 sider:

2. september 1938 I studenterforeningen. Kedeligt
3. september 1938 Vi dansede meget sammen. Du fulgte mig hjem til KFUK. Første kys.
- 1939 Vibe kommer tilbage fra Silkeborg, hvor jeg havde muret Østerport.
- 1940 Kommer i arkitektlære hos Leffland-Larsen - senere på Kbhvns. Rådhus
- 1941 Du bor i Hellerup, jeg i Ordrup
- 1942 Du studerer ustandseligt (undt. Onsd. aften)
- 1943 Bliver nu gift i Alderslyst Kirke
- 1944 Nu har du fået job hos H. H. Bruun
- 1945 Jeg på Telefonfabrik Automatik
- 1946 Men nu var Tue imidlertid kommet
- 1947 Han viste sig at være et meget klogt barn (da vi kom hjem fra cykeltur i Norge havde han afskediget mig til fordel for min mor)
- 1948 Han lærte hurtigt at sige A-U når han sad på min cykel
- 1949 Ankom Gerd en søndag mellem frokost og eftermiddagskaffe
- 1950 Tog Aage, Tue og Jeg til Møn. Min mor tog sig af Gerd
- 1951 På Sejerø året efter var begge børn med
- 1952 Nu var Stig imidlertid kommet så
- 1953 På Risegård var familien fuldtallig
- 1954 og på Brogård næste år var Rigmor med
- 1955 Var vi hele familien i Normandiet
- 1956 Italien
- 1957 Østrig
- 1958 Sverrig
- 1959 Spanien
- 1960 Danmark rundt
- 1961 Jugoslavien
- 1962 Sardinien
- 1963 Sorento
- 1964 Grand Crohot

1965 Grækenland
1966 Italien
1967 Gran Canaria
1968 Franske kanaler
1969 USA, Far, Mor og Stig
1970 Sicilien
1971 Danmark rundt med Viben I
1972 Kaptajnen bakker på sin pibe ved roret
1973 Vi sejler sydpå
1974 Er i stor trængsel ved Omø
1975 I Israel
1976 Viben II ved Lillebælt
1977 Viben II på Samsø
1978 Ser ruiner ved Tarant
1979 Provence
1980 Det fjerne østen
1981 Provence (med meget familie)
1982 Mexico
1983 Tyrkiet
1984 Brasilien
1985 Tyrkiet
1986 Frankrig
1987 Viben III af Kalvehave
1988 Mexico
1989 Viben III på Kattegat
1990 Viben IV med Jette og Erik
1991 I Limfjorden
1992 Kina
1993 Færøerne
1994 Rusland
1995 Kreta

- 1996 Østrig
1997 Kap Det Gode Håb
1998 Ukraine - og Kreta
1999 Solformørkelse Cornwall
2000 Ry
2001 Sommerhus
2002 Karina + Lego

Kommentarer: Dette notat er en smule redigeret, idet de to sidste sider er delvis ens. Desuden er der et par småfejl som jeg ikke har rettet. Stig var faktisk med på Sejerø i 1951. Og i 1956 var Aage og Vibe i Italien helt uden børn (vi var hos Mormor og Morfar).

12-13 tætskrevne sider på kvadreret A4 papir:

Fra Starten. Jeg blev født i soveværelset på 1. sal Vestergade 45 d. 13. april 1920 i Silkeborg. Mor havde sagt til Edwin, inden han gik i skole: Når du kommer hjem kan det godt være, at du har en lille bror eller søster. Ja det havde han. Han havde fået en lille søster, og det var mig. Edwin havde altid været Mors lille dreng. Til gengæld blev jeg absolut min fars pige, og det holdt sig altid. Det var familien Hvidtved-Larsen der ejede ejendommen. I stueetagen boede Elbro's - Hr. og Fru Elbro og Olaf og Inga. Olaf var et eller to år yngre end Edwin, Inga og jeg var lige gamle, hun (Inga) var kun 3 måneder (præcist) yngre end mig; jeg var fra den 13. april og hun var fra d. 12. juli. Vi har begge to (Inga og jeg) leget vældig meget sammen. Vi havde nede i gården (i fællesskab) en lille bænk, og på den sad vores 4 dukker, Inger og Else (det var Ingas) og Hans og Grete, som stadig lever (i et skab her i Farum) nu 82 år senere. Far var jo stadsingeniør, Hr. Elbro var også et eller andet ved kommunen, og blev senere kommunaldirektør. Herrerne talte meget lidt sammen. Sommetider arrangerede damerne en udflugt med termokaffe og bagerbrød, men Hr. Elbro og Far talte meget lidt sammen. Jeg ved ikke om Far havde arrangeret sin arbejdstid selv, men han var på kontoret fra 10 til 13 (et) og igen fra 15 (tre) til seks. Jeg tror nok Far var meget afholdt. Man kunne banke på væggen ind til Hvidtved-Larsens men det måtte man ikke - men sommetider bankede de tilbage. Deres ældste søn hed Peter, så kom Eli og så Edwins ven Frede. Nede i gården var der et baghus og der boede Madam Sørensen. Hun kom og hjalp med, når Mor skulle have storvask (det var vist kun en gang om måneden). Fra vores 1. sals lejlighed var der en trappe ned til kælderen. Der gemte Mor sine krukker med syltede asier og agurker og pærer - og der skete engang noget frygteligt. Der havde været rotter som havde gnavet sig igennem pergamentpapiret. Jeg kan huske at Mor stod og græd mens hun hældte de gode sager ud i kloaken.

Næsten hver eftermiddag gik Mor og jeg og Fru Elbro og Inga en tur, mest ned af Vestergade, forbi Hostrupsgade (hvor Købmand Nørbæk havde forretning) og videre ned af Vestergade forbi Tværgade og nedover Torvet. Så gik vi ned af Østergade, men helst på venstre fortov, for på højre side lå et dukkehjem, så jeg trak allerede i Mor for at komme over til alle dukkerne. Her stammer både Hans og Grete faktisk også fra. Sommetider skete der noget meget spændende. Da kom der nogle fremmede børn løbende ind i gården og råbte: "Kom og se en flyvemaskine". Så styrtede vi ud på gaden, og det var der også mange andre børn og voksne der gjorde. Selvom der står i gamle Salmonsens, at det lykkedes for Ellehammer at hæve sig fra jorden med en flyvemaskine d. 12. september 1906 var det alligevel en kæmpe begivenhed at se det selv i 1924.

Det plejede jo altid at være Inga og Jeg som gik tur med vores mødre - Men nu fik disse mødre pludselig en ny veninde. Det var Fru Albrechtsen. Hun boede betydelig længere ude af Herningvej. Hun havde to piger Lis og Henny. Lis var på alder med Inga og mig og Henny var 1 eller 2 år yngre. Mor havde strikket en rød kjole til mig. Fru Elbro havde strikket en magen til, men blå til Inga, for hun var rødhåret. Nu begyndte Fru Albrechtsen også at strikke - for inden længe havde Lis og Henny også fået nye strikkede kjoler, nemlig en gul og en grøn.

Far og Mor havde nogen meget søde venner - nemlig Foght's. De boede i en villa syd for banen og havde een søn - Johannes. Johannes var en mærkelig dreng. Måske fordi han var enebarn. Jeg kan huske at jeg engang har været i pleje i nogle dage hos Foght's. Jeg skulle sove på divanen. Det var også O.K. - men Fru Foght blev meget vred, når Johannes kom og lagde sig ved siden af mig. Det kunne jeg slet ikke forstå. De store drenge - Edwin, Frede og et par andre kammerater, som jeg ikke kan huske navnene på, tog sig faktisk pænt af Johannes, de havde ham med i en kortklub. (Nu springer jeg lidt frem i tiden) Jeg ved ikke så meget om hvad Johannes foretog sig de kommende år - men adskillige år senere - da vi boede på Bakkevej - blev Aage ringet op, at Johannes havde druknet sig, og Aage måtte ud i Sydhavnen og identificere ham. Jeg ved desværre ikke, hvad der blev af Fru Foght, men jeg tror hun flyttede sammen med sin søster et sted i Sønderjylland.

Far og Mor syntes at vi havde for lidt plads i vores lejlighed, så derfor begyndte Far at se sig om efter en byggegrund et andet sted. Han fandt først en grund på Jernbanegade tæt ved Stationen. Det syntes Mor nu ikke var særlig godt, men så fandt Far en ubebygget grund ved siden af Guldsmed Jacobsens. Det var det helt rigtige. På den måde kunne Edwin og jeg beholde vores legekammerater, for der var ikke så langt fra nr. 45 til nr. 59.

Imellem Vestergade 45 og 59 var bl.a. Zeutens, hvor Fru Zeuten havde børnehaven. Hr. Zeuten kan jeg ikke huske. Men så var der Onkel Mil, som vi kaldte ham. Han og hans kone havde ingen børn. Så kom et træopbevaringssted for brædder. Der kravlede Inga og jeg op engang og vinkede til vores mødre, som skrækslagne så os stå oppe på brædestablen. Nå, vi kom levende ned igen og blev skældt meget ud.

Huset i nr. 59 blev bygget. Far, som jo havde nogle gode og flinke arbejdsfolk, fik fat på meget store natursten som fundament ud mod Vestergade 59. Her flyttede vi så ind i efteråret 1926. Der var ingen, som havde tænkt på, at jeg burde være begyndt i skolen i august, men jeg kom da i skole i november. Det blev i øvrigt en god undskyldning for mig, hvis jeg ikke klarede det så godt. Jeg kan tydeligt huske, at hvis der var noget jeg ikke kunne, så var undskyldningerne parat: "I satte mig jo også for sent i skole". Jeg kom til at sidde ved siden af Aase Dahl og vi smurte blæk på hinandens kjoler.

Fra 1. klasse kan jeg huske - altså Aase Dahl, Grethe Petersen og Jytte Iversen, Hanne og Kamma ?????, tvillingerne Erik og Arne, som var meget forskellige (Erik langt den kvikkeste), Børge Darre, Herdis Kuhlmann, Birgit Christensen, Kirsten Gloet(?). Jeg kan ikke huske flere i øjeblikket, men jeg tror vi var 18. Det var Fru Mortensen, vi havde i alle fag undtagen gymnastik. Der havde vi Frøken Worm. I 2. klasse blev der lidt mere variation. Der fik vi "Lille Lang" (i modsætning til gamle Lang) i religion. Først i 4. klasse kom lidt variation. Vi fik en seminarist i dansk - og det mest spændende Hr. Bertelsen i historie. Jeg kan huske at jeg kaprede mig en plads lige foran Hr. Bertelsen - og jeg havde et eksemplar af "Illustreret Videnskab" med (jeg må have hugget det med hjemmefra). Men Lektor Bertelsen så det desværre aldrig.

Mon ikke vi begyndte at lære engelsk i begyndelsen af mellemskolen? Det tror jeg nok. Jeg kan huske at jeg (ligesom de fleste andre børn) begyndte med: I can hop, I can run, I can hop on one leg. Nå, efter mellemskolen kom jo gymnasiet. Jeg holdt stædigt på, at jeg ville være matematiker, selvom Mor absolut ville

have, at jeg skulle være sproglig. Det blev de fleste piger af en eller anden grund også. Nu vil jeg prøve at huske hvem jeg kom i 1. G med. Jeg mener vi var 20 i starten, men de var slet ikke alle fra Frk. Langs Skole - der var også børn fra Winthers Seminarium og fra Borgerskolen, og så var der nogen, som kom fra ude på landet - f.eks. min gode ven Thomas Boldvig. Og så var der ... (*en hel remse af navne, rettet til ulæselighed i flere omgange*). Det var vist ca. 20, men vi var kun 12 der blev studenter, deraf kun 2 piger, nemlig Elly og mig.

Jeg ville gerne være arkitekt. Det havde jeg altid ønsket mig. Da jeg var blevet student kom jeg til København. Her søgte jeg ind på kunstakademiet. Vi var over 100 der søgte - men man kunne kun optage 20 - det var jo et nåleøje. Man gik først en måned fra 1. september til 1. oktober. Så kom afgørelsen. Jeg blev nummer 22 - og nummer 21 kom også ind, fordi der var en der var sprunget fra. Det var et slemt slag for mig. Jeg var indstillet på at prøve igen om et år. Aage og jeg var jo blevet meget gode venner, så det var svært hvad jeg skulle gøre. Men jeg kom i hvert fald hjem til Silkeborg og kom i murerlære - man var ved at bygge Østerport - et meget stort hus - på torvet. Jeg havde det godt i den tid og blev meget feteret af de andre murerlæringer og svende. Der var også en del af mine gamle klassekammerater fra gymnasiet som stadig var i Silkeborg og som jeg kom sammen med. Nå - tiden gik - i julen kom Aage over på besøg - han havde holdt juleaften i Odense hos sine forældre og søskende. Nå - jeg havde opgivet tanken om 6 år på Kunstakademiet. Far kendte stadsarkitekten på Københavns Rådhus. Han gik med mig op på rådhuset - som jeg i øvrigt blev meget facineret af - og her var jeg så i tre år og lærte ret meget - jeg sad på en tegnestue på 4. sal - og jeg var - og er stadig - meget betaget af den smukke bygning. Jeg husker også stadig de 4 unge fyre, som jeg sad sammen med - ham der var chef for os hed Orla Olsen. Han blev skudt i en togvogn dagen før jeg skulle forlade rådhuset. Han var nazist.

Nu søgte jeg ind og fik en stilling i Telefonfabrik Automatik. Der blev jeg i 3 år. Jeg husker stadig navnene på nogle af de damer - for det var kun damer - jeg sad med. Der var Aase Olsen, og Fru H????gård, og en som jeg har glemt navnet på - hun var en provinspige fra Vejle og var mest ligesom mig. Nu havde jeg været gift med Aage i et par år og i juni 1945 holdt jeg op på Automatik for nu skulle jeg have Tue. Da boede vi på Frødings Allé 27.

Det gjorde vi også da Gerd blev født en formiddag i 1949, men før Stig blev født i 1951 var vi flyttet til Bakkevej til det store flotte hus, som vi havde købt af en ostegrosserer. Aage støbte to rækker fliser på den lange indkørsel fra vejen ned til huset. (Vi har senere set at de var alt for smalle til den nyere tids biler). Efter nogle år blev vi opmærksomme på at man på Furesøvej helt henne ved Kaningården var ved at bygge nogle - vist nok - funkishuse, som vi blev meget interesserede i. Det nærmeste ved Kaningården var ikke solgt så det lagde vi så billet ind på. Det havde en meget stor grund. Om det havde været arkitektens mening at bygge et hus der ved jeg ikke - men Aage købte den i hvert fald. Aage som jo altid ønskede at have noget håndens arbejde igang, gravede kælder ud - så vi fik et flugtrum der i krigstilfælde. Der boede vi så i nogle år. I den periode flyttede alle børnene hjemmefra.

Men nu hvor vi var alene kunne vi klare os med et Trelleborg træhus som vi havde set et par steder, bl.a. på Helsingørvejen. Det lagde vi så billet ind på. Jeg var nu for længst på Lyngby Rådhus hvor jeg fik masser af gode råd af mine kolleger. Så Trelleborghuset kom op at stå - og grunden havde vi jo allerede.

På et eller andet tidspunkt kom vi - sammen med Gerd og Keith og nogle andre - til at tale om bofællesskab. Det lød enormt spændende. Vi kontaktede Arkitekt Ortving - som havde kontor på Lyngby Hovedgade - han var fyr og flamme - masser af møder blev holdt - og vi var enige om at bofællesskabets huse skulle indrettes ens. Det blev de nu ikke. Der var masser af specialønsker. Jeg mener vi var 5 par som startede en ugentlig mødeaften. Men snart myldrede det ind med interesserede - så de ønsker om specielle huse folk havde, måtte annulleres og

man gik over til lodtrækning. Aage og jeg var tilfredse med det hus vi var blevet tildelt - og det var i virkeligheden de fleste.

...

Mor gik kun i skole til hun var 13 år. Så kom hun vist i en smørbutik og senere blev hun telefonistinde. Her må hun have truffet Asta Henningsen som også var telefondame. Asta Henningsen var en vovet dame. F.eks. rejste hun pludselig et par dage til Nordtyskland - men næppe alene - men det fik man aldrig klaring på. Hun boede på Nørrebrogade sammen med vist nok 2 søstre.

Far og Mor traf hinanden i Tivoli og blev glade for hinanden. Men det var svært for min far at finde job, men der lå jo dette fjerne og spændende land på den anden side Atlanterhavet. Far rejste så til New York i foråret 1909?? og Mor kom efter i efteråret. Nå, det blev ikke det blivende sted, for så rejste de til Vancouver - helt ovre ved Stillehavet - sammen eller hver for sig - det ved jeg ikke - hvor Far så fik job. I mellemtiden var Edwin blevet født (vist nok mens de endnu var i New York).

En gruelig historie har Mor altid fortalt om. Far, som jo var ingeniør, ville meget gerne se Panamakanalen - som lige var blevet bygget. Så han tog job ombord på forskellige skibe som bragte ham hele vejen ned langs USAs vestkyst - gennem den nyåbnede kanal op til New York - og så derfra hjem til Danmark. I mellemtiden måtte Mor med den lille Edwin køre med toget mod øst hele vejen til New York.

...

Derfra København og så Silkeborg.

Kommentarer: Åbenbart skrevet i 2002. Lettere redigeret, idet senere forsøg på korrektur har ført til forvirring og nye fejl. Der er gået fisk i kronologien i dette notat (i modsætning til et tidligere notat). Vi flyttede ikke direkte fra Frødings Allé 27 i Søborg til Bakkevej 20 i Virum. Først boede vi jo ca. 4 år på Hedevangen 18 i Buddinge. Det var der vi boede da Stig blev født.

En løsgående halv A4 side:

Engang var der en som havde snurret tovene gyngen hang i mange gange rundt. Så var det vældig sjovt, når den snurrede tilbage men jeg fik en forfærdelig kvalme - og det var fordi min mave ikke kunne tåle det snurreri, sagde man. Så var det slut med den leg. Fra køkkenet var der en trappe som førte hele vejen ned i kælderen (forbi de fremmede mennesker som boede i stueetagen). Det var forfærdelig spændende, men svært, at gå den lange vej. Der opbevarede Mor nogle syltede blomster og pærer. Engang Mor var dernede, opdagede hun, at der havde været rotter dernede - og jeg tror Mor græd. Jeg kan endnu se for mig, hvordan hun stod nede i gården og hældte alle de gode ting i kloaken.

Tre ulinierede A4 ark fundet indsat i fotoalbum med opsamling af gamle billeder:

1938 Mødtes i Studenterforeningen, Vibe dumper på ?????? ???

1939 Aage tager 1. del - Vibe er murer i Silkeborg men får job hos arkitekt Leffland-Larsen på Rådhuspladsen i Kbhvn.

1940 Fra 1. januar blev Vibe ansat i Stadsarkitektens Forvaltning på Kbhvn. Rådhus hvor hun lærte meget om byplan. Imens sled Aage voldsomt med studierne og havde allerede taget 1. del i "Borgerlig Ret" i foråret 39. Kæmpede nu med Proces og Strafferet + Retsplejeloven som han gjorde færdig i 41. Så fulgte Familieret og Arveret som sluttede med en flot embedseksamen d. 13. jan 43.

Byplanen på Rådhuset havde efterhånden kedet mig - og da jeg var færdig med min elevtid i december 42 sagde jeg min stilling op. Min chef Orla Olsen på tegnestuen - var meget vred på mig over det - nu var jeg jo lige blevet så god til at tegne Københavnske gader.

Orla Olsen havde jeg i øvrigt noget andet sammen med - det var "Dansk Nordisk Samfund" - en forening som erklærede sig for absolut ikke nazistisk - men dog havde en snært af det. Der havde Edwin taget mig med. Det var Aage bestemt ikke ret glad for - men jeg syntes det var et meget fornøjeligt sted at komme - der blev sunget og danset og det politiske gik hen over hovedet på mig. Nu fik Aage - med sin flotte eksamen ansættelse hos en af de mest velrenommerede advokater i kongeriget H. H. Bruun. Jeg fik job på telefonfabrik AUTOMATIK - hvor jeg blev sat til at tegne relæer på silkepapir (jeg blev aldrig klar over hvorfor silkepapir) - men til gengæld sammen med nogle søde og sjove piger. Der blev jeg i 2½ år indtil en måned før Tue blev født.

Han kom så - på en fin klinik i Hellerup. Det fine bestod mest i - at jeg blev anbragt i et lydisoleret rum, hvor ingen kunne høre mine ve- og klageråb. Der lå jeg i ca. 6 timer - til man fandt det passende at nu var det min tur. Nå, han kom til verden med sine vist nok 5½ kg og var bulet og trykket og klemt alle vegne - men jordemoderen sagde at han var det smukkeste barn hun havde set.

Da der var gået et år overlod vi Tue til min Far og Mor i Roskilde og tog 14 dage på cykletur i Norge. Det var en dejlig tur - men da vi kom hjem ville ungen ikke kendes ved os - han hylede og ville tilbage til Mormor.

Han var en god kammerat. Han havde en lille jævnaldrende veninde i nabohuset. Da de var ca. 3 år fik veninden en skrap gang kighoste. Når hun rigtig hostede stod hun ude ved W.C. kummen og kastede op brækkede sig - og det gjorde Tue også. I mellemtiden havde Gerd meldt sin snarlige ankomst, så der ville blive trangt i Søborg. Vi fandt nogle rækkehuse under opførelse i Buddinge som vi blev skrevet op til og næsten hver aften i sommertiden kørte vi over og så til det, vi havde valgt - og køreturen forløb under børnenes vilde A-U råb (det var det eneste Gerd kunne sige). Vi flyttede ind på Aages fødselsdag d. 24. september 50.

Kommentarer: Der hvor Vibe dumper, det må være ved adgangsprøven til arkitektskolen. Men det har hun jo skrevet om andetsteds.

For mere end 50 år siden ...

Til sidst en tale, som Aage og Vibe holdt for os børn og svigerbørn og børnebørn, da vi fejrede deres guldbryllup 25. maj 1993. Den hører ikke helt til her, da Aage jo også har været med til at skrive den, men alligevel:

Begge: For mere end 50 år siden ...

Vibe: ... var jeg blevet student fra Silkeborg i 1938

Aage: ... var jeg blevet nysproglig student fra Odense i 1937, og kom sidst i august 1937 til København for at læse til jurist. Jeg fik et værelse i Vendersgade for 90 kr. pr. måned for fuld kost og logi. Min far gav mig 150.- pr. Måned. Jeg betalte kr. 15 til boghandler, kr. 15 til manuduktion, kr. 15 i lømpepenge og de sidste 15 kr. var til cykel og tandpasta.

Vibe: Jeg kom sidst i august 1938 til København, fik et værelse hos KFUK i Store Kanikkestræde til kr. ?? pr. md. Og skulle til adgangsprøve på Kunstakademiets Arkitektskole. Mor troede at det at bo på KFUK var en forsikring mod unge mænd. Det var det ikke. Fredag d. 2. september var jeg til Studenterforeningens sæson-åbningsbal sammen med nogle af mine studiekammerater fra Silkeborg.

Aage: Jeg så Vibe midt på dansegulvet, bukkede og vi fik vores første dans. Senere på aftenen delte vi en sodavand.

Vibe: Næste aften var der almindelig lørdagsaften i Studenterforeningen, og der ville Aage absolut have mig med – og det ville jeg absolut også gerne.

Aage: På vejen fra Store Kanikkestræde til Studenterforeningen blev vi dus, ellers var det for flovt at præsentere hende for mine kammerater. Om natten fulgte jeg Vibe hjem, og vi kyssedes.

Vibe: Næste dag søndag mødtes vi på Frue Plads. Jeg kom fra gudstjeneste i Frue Kirke (den slags gjorde jeg dengang, og det var vist i øvrigt lige ved at skræmme Aage væk). Aage kom fra gratis film.

Aage: Nu gik vi tur på Langelinie. Jeg fortalte om min families store hus på Munkevænget og mine mange søskende.

Vibe: Og jeg fortalte om Vestergade 59 og min ene bror.

Aage: Herefter fulgte biografture, især om onsdagen, og ture i Dyrehaven m.v. om søndagen.

Vibe: Om eftermiddagen på Aages fødselsdag d. 24. september var vi alene i Dyrehaven. Først i oktober skulle jeg hjem til Silkeborg fordi jeg ikke blev optaget på Kunstakademiet. Min mor ville have mig på bibliotek i Aarhus eller på seminariet i Silkeborg. Vi skrev sammen, og efter en sej kamp med min mor kom jeg d. 1. november i husholdningslære hos fru Schou på Jacob Erlandsensgade hvor jeg lærte at vride en karklud. Samtidig gik jeg på Jallits tegneskole for at forberede mig på endnu et besøg på akademiet.

Aage: Vi mødtes igen i Nørregade, hvor Vibe kom og havde en ny lille brun hat på. Vi fortsatte vore biografture, dans om lørdagen i Studenterforeningen og søndagsture i omegnen.

Vibe: Fra 1. februar 1939 fik jeg et job som tegner på arkitekt Lefland Larsens tegnestue på Rådhuspladsen, og samtidig fik jeg et værelse på Nørre Søgade lige rundt om hjørnet til Vendersgade, hvor Aage boede. I det værelse var der forresten en pragtfuld himmelseng. 1. maj skulle jeg tilbage til Silkeborg for at komme i murerlære for igen at prøve at komme på Akademiet.

Aage: Juni 1939 tog jeg første del af jurastudiet, og var derefter i Silkeborg på mit første besøg i Vibes hjem. Vi cyklede i skovene, badede i Almind Sø, for mig første gang i ferskvand, men først og fremmest roede vi i Vibes kano på Gudenåen. Vibe skulle passe et lærlingejob, så jeg sejlede alene i kanoen til hverdag. I familiens skød blev jeg af Vibes mor hørt i Hvem Ved Hvad.

Vibe: I min ferie var jeg sammen med en veninde i Belgien, medens Aage var på cykeltur alene i Paris.

Aage: Jeg kom hjem kort før krigen brød ud.

Vibe: D. 2. september 1939, den dag 2. verdenskrig brød ud, var vi ved Sønderød sammen med Elly, min veninde, og Tage Klitgaard, som Aage læste med. Jeg fik igen værelse i Nørre Søgade, dog uden himmelseng.

Aage: Jeg boede stadig i Vendersgade, lige rundt om hjørnet.

Vibe: Mit andet forsøg på Akademiet glippede også, og Far skaffede mig så en læreplads hos stadsarkitekten på Københavns Rådhus.

Aage: Og vi spiste frokost sammen i Studenterforeningen.

Vibe: Jeg flyttede nu til Hyldegaards Tværvvej i Ordrup, ikke så langt fra min broder Edwin. Aage fik værelse på Lyngbyvejen lige ud for Tuborgvej.

Aage: D. 9. april 1940 med straks indført mørklægning klistrede vi sort papir med en sprække som 3 tændstikker på dynamolygterne.

Vibe: Sommeren 1940 var vi i Silkeborg. Min bror købte sommerhus ved Thorsø, og vi sejlede kanoen derud.

Aage: Efter at Vibes mor havde overtalt Vibes far til at vi måtte forlove os ...

Vibe: ... og overtalt dig til at tage navneforandring ...

Aage: ... blev vi ringforlovede d. 17. juli 1940 på Højø i Thorsø.

Vibe: Vi måtte svømme derud, for Aage havde glemt nøglen til bådens hængelås.

Aage: Nu læste jeg flittigt, og manudcerede også ved siden af.

Vibe: Jeg havde jo mit gode 9-4 job på rådhuset, så jeg havde tid til at være tropsfører for "Vildgæssene fra Svappavara". Jeg blev udlært tegner d. 1. januar 1943.

Aage: ... og jeg juridisk kandidat d. 13. januar 1943 og fik ansættelse som sagførerfuldmægtig pr. 1. februar 1943 i Bredgade 38, de første tre måneder med 250 kr. i månedsløn, så 300 kr.

Vibe: Jeg blev tegner på Telefonfabrik Automatic og havde en måned kr. 255 før Aage overhalede mig.

Aage: Pr. 1. maj 1943 fik vi lejligheden Frødingsallé 27 og 4. juni blev vi gift.

A propos deres møde på Frue Plads, hvor Mor kom fra gudstjeneste og Far fra gratis film. Det er rigtigt, at deres holdninger her var lidt forskellige, og blev ved med at være det hele livet. Mor havde som yngre sværmet lidt for katolicismen, og læst forskellige digtere som gjorde det samme. Stjernehimlen var også noget som hun var meget facineret af, måske med lidt religiøse overtoner. Hun fandt engang en himmelglobus (altså stjernehimlen, afbildet spejlvendt på en kugle) hos en antikvitetshandler i København. Den måtte hun absolut have, koste hvad det ville. Den kostede så en kahytsplads på Aarhusbåden (ja hun kaldte den vel Københavnsbåden), så hun måtte sove på dækket.

Far, derimod, troede ikke på de der helligpråse. Han havde oven i købet meldt sig ud af folkekirken. Det havde han aldrig fortalt os, så da han døde og vi skulle arrangere bisættelse kom det lidt bag på os. Endnu mere bagpå os kom det at han havde efterladt et brev, hvoraf fremgik at han ikke ønskede nogen højtidelighed ved sin bisættelse. Han skulle bare have sin aske drysset ud i Grønsund. Men brevet lå i en box, hvis nøgle vi havde ledt efter i dagevis. Da vi fandt den var det for sent, alt var allerede arrangeret og annonceret. Så vi sørgede behændigt for at vente nogle dage med helt at fatte indholdet af dette brev.